

ледниятъ е билъ смъртанъ отъ войводата Дюзтабановъ, а бедния кехая отстраненъ и затворенъ въ една кѣща и така спасенъ.

На 4 май сутринята, преди да пристигне габровското отдѣление на Георгия Вочарова отъ Стокитѣ, отъ Кръвникъ пристигналъ за помощъ сина на Дѣда Филя, Христо Филевъ. Съ огледъ на исканата помощъ отъ Дѣда Филя, Дюзтабановъ образувалъ петъ възстанически чети, съ които набързо заминалъ за Кръвенишкия буазъ, а въ Батошово оставилъ едно отдѣление отъ около 500 души, въ което влизали само 15 — 20 души отъ габровскитѣ възстаници, а останалитѣ батошовци. За воевода на батошовския възстанически отрядъ балъ назначенъ Георги Вочаровъ, а за негови помощници — габровеца Гавраилъ Кръстниковъ и Никифоръ Симеоновъ отъ Севлиево. Байряктаръ на цѣлата чета е билъ Недѣлко Хелески, габровецъ.

Интересно е да се отбележи, че отъ тая на видъ тѣй полѣма възстаническа чета само окло 180 души сж били въоръжени съ пушки, а останалитѣ — кой съ каквотонамѣрилъ: бравди, саби отъ коси, топорешки, криваци и пр. При това, отъ тия 180 пушки само 40—50 сж били годни за работа, а останалитѣ не стрували нищо: само името имъ е било пушка.

Преди да замине за Кръвенишкия буазъ Дюзтабановъ не забравилъ да нареди и охрана на край селото: на Чуката — на пѣтя въ Дерелии, на Чокара, въ лозята, и на върха Могили къмъ с. Душево. Поставилъ е сжщо и нощна охрана на селото, а тѣй сжщо и такава на Стокенския буазъ. За главна квартира, гдето се е разположилъ щаба на възстанитѣ, е служила кѣщата на Дѣда Миня.

На сжщия день, 4 май, когато възстаницитѣ на „Чукара“, гдето е било забито и знамето, се обучавали отъ подчетника на общата чета Гавраилъ Кръстниковъ, отъ къмъ с. Дерелии се задали турци, обаче, последнитѣ като чули отдалечъ командитѣ, които се предавали високо на влашки евикъ (нарочно, за да се оплашатъ турцитѣ), се уплашили и повърнали назадъ къмъ селото си.

Въ сжщия день се появили турци башибовуци и отъ западъ — отъ къмъ Душево. Последнитѣ били на брой отъ 250 — 300 души. Зедно съ тѣхъ имало и конни черкези. Стражата, която охранявала западната позиция „Могили“, съобщила за приближаването на турцитѣ въ щаба на възстаницитѣ и не следъ много пристигналъ тукъ цѣлия щабъ, на чело съ войводата Вочаровъ.

Уплашени, обаче, отъ голѣмия брой на възстаницитѣ, турцитѣ не се решили да нападатъ и се оттеглили. Завързала се само слаба престрелка между възстаницитѣ и петима конни черкези, които се опитали да се приближатъ